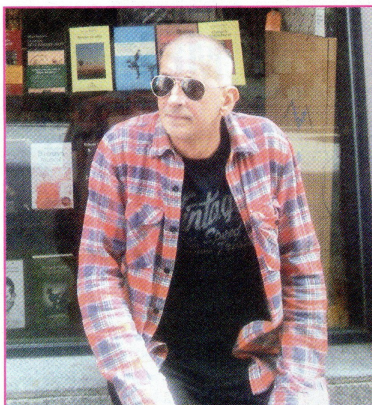

EDUARDO MARGARETO ESCRITOR, TRADUCTOR I BIÒGRAF

FOTOS: Chig Enríquez

Nascut a València en 1963, ha viscut a Madrid, Barcelona, Castelldefels i La Ràpita, on s'ha instal·lat definitivament. Ha publicat les biografies de Franco Battiato, Elvis Costello i John Fante.

Involucrat en la cultura rapitenca, ha engegat l'Associació Cultural Mar de Fora, i amb Miquel Reverté tracta de portar endavant, a Ràdio Ràpita, el programa de literatura "Cada dia escribo el libro". Mar de Fora, que conta també en les seves files amb la fotògrafa rapitenca Eva Mascarell, publicarà a la tardor una antologia poètica de Lluís de Montsià.

Quines han estat les últimes activitats realitzades per Mar de Fora?

A més d'engegar el programa de ràdio sobre literatura que ja has comentat, en els últims temps, des de Mar de Fora hem impulsat uns tallers i cursos de literatura i fotografia, així com l'edició de L'Escrita, una col·lecció de llibres de poesia d'autors i autòres del terreny, el proper volum de la qual serà una antologia poètica de Lluís de Montsià. Malauradament, les actuals circumstàncies ens han obligat a posposar la tercera edició del festival Ràpita Poètica, que havia d'haver-se celebrat al març i que sens dubte és una de les marques de la casa.

Recentment s'ha publicat el primer dels dos volums que has coordinat sobre la figura de John Fante. Què ha significat John Fante per a la cultura nord-americana?

En efecte, aquest mateix mes d'agost ha vist la llum el primer volum de Fantiana, un ambiciós projecte publicat per l'editorial valenciana El Doctor Sax que pretén convertir-se en una conscienciosa anàlisi o estudi de l'obra i la vida de John Fante a través de les 'veus' d'escrip-

tors/es, periodistes, traductors, realitzadors de cinema, pintors, etc. En els dos primers volums, que es publicaran també en italià, podrem trobar col·laboradors americans, alemanys, italians, espanyols... i també de les Terres de l'Ebre, en concret de Pilar Romera, Jesús Tibau, Miquel Reverté i, per què no dir-ho, també tu i jo.

I parlant del que ha significat Fante en la cultura nord-americana, jo diria que, encara que sempre ha sigut associat al món italoamericà, tal vegada massa, ell va ser un dels pioners del corrent literari que molts han anomenat realisme americà, i en el qual es poden incloure, per descomptat amb plantejaments diferents, autors com Thomas Pynchon, Paul

Auster, Richard Ford o fins i tot Charles Bukowski.

I com ha estat la recepció de John Fante a Espanya després de la biografia que li vas dedicar?

Evidentment, en aquest sentit Espanya no està al nivell de França, Itàlia o Alemanya, països on Fante ha venut milers de llibres. Però percebo que en la península Ibèrica s'ha anat creant una legió de "fantians" que no para de créixer. Bons exemples d'això són la publicació del ja esmentat Fantiana, del que m'he ocupat de la selecció de textos, o la traducció de llibres de Fante al català, al gallec, al basc i al portuguès. Tenint en compte que la meua biografia va ser molt ben aco-

llida per tots els mitjans de comunicació (fins i tot un periòdic de tiratge nacional ho va incloure entre els cinc millors de no-ficció de l'any 2016), jo espero, humilment, haver posat el meu granet de sorra en aquesta expansió.

Es va beneficiar Hollywood de la figura de Fante durant el temps en què l'escriptor va treballar com a guionista en la meca del cinema?

No sé si la paraula és beneficiar-se, però és clar que la ja clàssica expressió 'Hollywood és una trituradora d'escriptors' no està exempta de raó. Fante, com Faulkner, Chandler o Scott Fitzgerald, va dedicar bona part de la seva vida a escriure guions que en la seva major part van acabar perduts en els calaixos de les grans productores. Però també és veritat que estaven suculentament pagats i que això li va permetre a l'escriptor d'origen italià portar una vida luxosament 'americana'.

Penses escriure una altra biografia?

Sens dubte, és un gènere que m'apassiona, potser pel treball de documentació que comporta, treball que et permet endinsar-te en camins que d'una altra manera deixaries a un costat. Tinc alguna idea entre mans, però ara mateix no és un dels projectes 'immediats'.

En quin punt es troben les edicions de l'antologia del poeta Lluís de Montsià que publicarà Mar de Fora i el segon volum dedicat a Fante que editarà l'editorial valenciana El Doctor Sax?

El segon volum de Fantiana es publicarà abans de final d'any. En canvi, l'antologia de Lluís de Montsià havia d'haver-se presentat al març en el marc de la tercera edició de Ràpita Poètica, festival que com ja s'ha dit, va haver de posposar-se.

Estem considerant diverses possibilitats, com presentar el llibre a l'edició Orígens o fins i tot al festival Ràpita Poètica, sempre que tots dos esdeveniments puguin realitzar-se en 2020. Caldria veure com evoluciona la situació que ens està tocant viure.

Què estàs escrivint en aquest moment?

Estic ultimant el meu segon llibre de poesia i treballant amb molta dedicació en una novel·la negra. La idea és que tots dos puguin publicar-se a la fi de 2021.

Quins poetes destacaries en aquest moment, tant a la Ràpita com a les Terres de l'Ebre?

Em resulta impossible no esmentar a Jon Gras, mort prematurament, però sens dubte molt actual, sobretot pel seu ús del llenguatge i el seu compromís social. I com oblidar-me de Miquel Reverté, company de moltes nits poètiques i amb qui col·laboro mà a mà en molts projectes, entre ells, en Mar de Fora i en el grup de poesia punk De-MatíMañana. Però hi ha altres noms, com Contxita Jiménez, Montse Boldú, Rafael Haro, Sílvia Panisello, Ramón Obiol, Georgina Matamoros, Carme Cruelles o Luis Villavicencio... i que em perdonin els 'oblidats', que són molts... és el que té la immediatesa d'una entrevista.

Què ha significat a nivell personal la teua relació amb la cultura rapitenca?

Fonamentalment ha representat un enriquiment personal. De vegades penso que no només les tradicions que he pogut conèixer, ni els escriptors o artistes amb els quals he pogut intercanviar idees, sinó també els paisatges i les gentes d'aquí han remodelat la meua manera d'entendre i enfrontar-me al fet literari.